

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen)

den 8 november 2018*

”Personalmål – ECB:s anställda – Bedömningsförfarande – Karriärbedömningsrapport [2015] – Möjlighet att biträdas av en facklig företrädare vid bedömningssamtalet – Åsidosättande av bestämmelserna om bedömarens saklighet och opartiskhet – Ersättning – Beslut att inte bevilja löneförhöjning – Huruvida bevisning kan tas upp till prövning – E-postkorrespondens mellan en anställd och den anställdas coach med en e-postadress som används i tjänsten – Ansvar”

I mål T-827/16,

QB, anställd vid Europeiska centralbanken, företrädd av advokaten L. Levi,

sökande,

mot

Europeiska centralbanken (ECB), företrädd av F. von Lindeiner och B. Ehlers, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten B. Wägenbaur,

svarande,

angående en talan med stöd av artikel 50a i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 36.2 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, dels om ogiltigförklaring av sökandens bedömningsrapport för 2015 och ECB:s beslut av den 15 december 2015 att inte bevilja sökanden en löneförhöjning och, i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 2 maj respektive den 15 september 2016 att avslå det administrativa överklagandet och sökandens klagomål, dels om ersättning för den skada som sökanden lidit,

meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen)

sammansatt av ordföranden S. Gervasoni samt domarna K. Kowalik-Bańczyk och C. Mac Eochaidh (referent),

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, QB, började arbeta vid Europeiska centralbanken (ECB) den 1 mars 2001. Hon har sedan dess haft flera olika tjänster.
- 2 Från den 1 januari 2014 till den 31 januari 2017 var hon *[konfidentiellt]*¹ vid avdelningen *[konfidentiellt]* (nedan kallad *[konfidentiellt]*avdelningen, vid direktoratet *[konfidentiellt]* vid generaldirektoratet (GD) *[konfidentiellt]*).
- 3 Det framgår av handlingarna i målet att sökanden vidtog en rad åtgärder för att inte placeras vid *[konfidentiellt]*avdelningen eller för att omplaceras efter att ha placerats vid denna avdelning. I sökandens bedömningsrapport för bedömningsperioden den 1 september 2013 till den 31 augusti 2014 (nedan kallad 2014 års bedömningsrapport) anges att hon inte ville stanna vid *[konfidentiellt]*avdelningen och att hon och hennes överordnade skulle undersöka möjligheterna till intern rörlighet. Det framgår även av denna rapport att ledningen för *[konfidentiellt]*avdelningen först gick med på att befria henne från en del av hennes arbetsuppgifter för att göra det lättare för henne att söka sig vidare. När hon inte lyckades få någon annan tjänst gav man henne successivt nya uppgifter i syfte att göra henne fullt delaktig i arbetet vid *[konfidentiellt]*avdelningen. Den 5 februari 2015 lämnade sökanden in ett administrativt överklagande av 2014 års bedömningsrapport och bestred beslutet om den årliga översynen av löner och bonus (Annual Salary and Bonus Review, nedan kallat ASBR-beslutet) för år 2014 på administrativ väg (ett administrativt överklagande och därefter ett klagomål).
- 4 Den nu aktuella talan avser den period då sökanden var placerad vid *[konfidentiellt]*avdelningen, i synnerhet bedömningsperioden från och med den 1 september 2014 till och med den 31 augusti 2015 (nedan kallad 2015 års bedömningsperiod), som var föremål för 2015 års bedömningsrapport (nedan kallad den omtvistade bedömningsrapporten). Under 2015 års bedömningsperiod var *[konfidentiellt]*, biträdande avdelningschef (nedan kallad bedömare 1), och *[konfidentiellt]*, avdelningschef (nedan kallad bedömare 2), sökandens överordnade vid *[konfidentiellt]*avdelningen. Sökanden arbetade under dessa två personers överinseende fram till den 15 april 2015. Sökanden var utstationerad till GD ”*[konfidentiellt]*” (nedan kallat GD *[konfidentiellt]*) från och med den 15 april till och med den 15 juli 2015. Där arbetade hon vid avdelningen *[konfidentiellt]* under överinseende av *[konfidentiellt]* och *[konfidentiellt]*, chef för denna avdelning (nedan kallad bedömare 3). Hon återvände sedan till *[konfidentiellt]*avdelningen.
- 5 Den 10 april 2015 genomfördes en bedömning efter halva tiden (nedan kallad halvtidsdialogen) mellan bedömare 1, i egenskap av första betygsättare, och sökanden. Det framgår av protokollet från detta sammanträde att bedömare 1 ansåg att sökanden inte lade ned samma energi på alla sina uppgifter. Bedömare 1 hade noterat ovilja och långsamhet i fråga om portföljen *[konfidentiellt]* och att hon utan att ha blivit ombedd arbetat övertid med en särskild uppgift i fråga om *[konfidentiellt]*. Sökanden upprepade sin önskan att lämna *[konfidentiellt]*avdelningen och ansåg att vissa uppgifter som hon hade tilldelats inte motsvarade hennes profil eller inte bidrog till hennes karriärmöjligheter och att hon inte gjorde någon skillnad mellan de uppgifter som hon föredrog och andra. Protokollet innehåller inga uppgifter om någon spänning. Bedömare 1 minns en otvungen diskussion, men sökanden uppgav i november 2015 att halvtidsdialogen hade fått henne att känna sig mycket stressad.
- 6 Den 28 september 2015 accepterade sökanden först inbjudan till bedömningssamtalet för 2015 års bedömningsperiod, vilket på förslag av bedömare 1 skulle äga rum den 7 oktober 2015. Hon meddelade sedan bedömare 1 att hon vid bedömningssamtalet ville biträdas av L, som då var

1 Uppgifter som behandlats konfidentiellt har utelämnats.

företrädare och ordförande för fackföreningen European Public Services Organisation (IPSO). Bedömare 1 svarade att hon inte kunde tillåta att L närvarade vid bedömningssamtalet, eftersom det inte fanns någon rättslig grund för tredje parts närvaro.

- 7 Den 6 oktober 2015 meddelade sökanden att hon inte godtog svaret från bedömare 1. Hon menade att det klagomålsförfarande som hon inlett några månader tidigare var bevis för att det fanns en konflikt. Sökanden menade att bestämmelserna i anställningsvillkoren för ECB och samförståndsavtalet mellan ECB och IPSO var tillämpliga.
- 8 Den 7 oktober 2015 anlände sökanden till bedömningssamtalet tillsammans med L, trots anvisningarna från bedömare 1. Då bedömare 1 motsatte sig L:s deltagande beslutade hon till slut att inte delta i mötet.
- 9 Samma kväll skickade sökanden sina synpunkter på den bedömning som bedömare 3 gjort av sökandens utstationering till nämnda bedömare. Hon ansåg att denna bedömning hade påverkats av ett olämpligt utbyte mellan bedömare 3 och bedömare 2 innan utstationeringen påbörjades. I punkt 3.3.1 i den omtvistade bedömningsrapporten framhöll bedömare 3 att det fanns olika uppfattningar om sökandens arbetsuppgifter under utstationeringen och att utstationeringen inte hade varit så framgångsrik som förväntat.
- 10 Ett andra samtal bokades in till den 15 oktober 2015.
- 11 Den 12 oktober 2015 upprepade sökanden att hon ville ha med sig L vid bedömningssamtalet. Hon framhöll att hon ansåg att ledningen vid [konfidentiellt]avdelningen uppenbarligen hade påverkat bedömare 3:s bedömning.
- 12 Den 13 oktober 2015 upprepade bedömare 1 att bedömningssamtalet var avsett som ett tvåpartsmöte mellan bedömaren och den person som bedöms. Han uppgav att L skulle undersöka om hans närvaro var förenlig med "riktlinjerna" och att man enats om att han i så fall skulle underrättas. I avsaknad av ett sådant klagörande förväntade sig bedömare 1 att bedömningssamtalet den 15 oktober 2015 skulle vara ett rent tvåpartsmöte.
- 13 Den 15 oktober 2015, dagen för bedömningssamtalet, begärde sökanden att bedömare 1 skulle senarelägga samtalet till dess att den personalansvariga personen i ECB:s direktion, P, hade svarat på L:s förfrågan om hans deltagande i bedömningssamtalet. Sökanden framhöll att halvtidsdialogen hade gjort henne mycket stressad och att hon inte gick med på att utsätta sig för samma sak en gång till.
- 14 Den 22 oktober 2015 meddelade bedömare 1 att han avsåg att invänta ett klagörande, men erinrade samtidigt om att det fanns en tidsfrist för bedömningsförfarandet som löpte ut den 15 november 2015, då alla parter bidrag skulle vara uppladdade, även den andra bedömarens bidrag.
- 15 Den 3 november 2015 skickade sökanden ett e-postmeddelande till bedömare 1 med kopia till en företrädare för GD Personal och till L i vilket hon upprepade att halvtidsdialogen fått henne att känna sig mycket stressad. Hon framförde ett antal synpunkter på kritik som bedömare 1 anfört på hennes arbete. Hon upprepade att hon bestred kritiken och anklagelserna och angav att hon kände sig trakasserad och att hon utsetts till ett offer och att ledningen vid [konfidentiellt]avdelningen försökte samla in material mot henne som svar på klagomål som hon framfört tidigare och på hennes begäran att få biträdas av en personalföreträdare vid bedömningssamtalet.
- 16 Den 4 november 2015 begärde bedömare 1 att företrädaren för GD Personal skulle granska ärendet ur HR-synpunkt.

- 17 Den 6 november 2015 erinrade bedömaren 1 sökanden om att det inte var lång tid kvar innan tidsfristerna för bedömningsförfarandet löpte ut. I avsaknad av det begärda klagorörelset och då sökanden inte ville delta i bedömningssamtalet i form av ett tvåpartsmöte underrättade bedömaren 1 sökanden om att han skulle ladda upp sin bedömning på kvällen den 10 november 2015 utan att ha haft något samtal med henne. Hon skulle få möjlighet att framföra eventuella synpunkter på de faktiska aspekterna den 11 november 2015, varefter han skulle skicka utkastet till bedömningsrapport till bedömaren 2.
- 18 Den 10 november 2015 inledde GD Personal, i samförstånd med sökanden och hennes överordnade, ett informellt förfarande i syfte att granska de attityder och beteenden som gjorts gällande (nedan kallat utredningen om värdighet på arbetsplatsen). Det framgår av det e-postmeddelande genom vilket bedömaren 1 och sökanden uppmanades att medverka i utredningen att den inte innebar något avbrott i bedömningsförfarandet. Tribunalen påpekar att det finns några objektiva uppgifter i sammanfattningen av utredningen av den 15 februari 2016 som tyder på att värdigheten på arbetsplatsen har åsidosatts.
- 19 Den 11 november 2015 uppmanade bedömaren 1 sökanden att lämna synpunkter på den bedömning som han laddat upp innan han översände den till bedömaren 2, vilket skulle ske på kvällen den 12 november 2015.
- 20 Sökanden översände sina synpunkter på bedömaren 1:s bedömning den 12 november 2015 och ifrågasatte ett antal punkter. Hon upprepade att hon kände sig trakasserad och angav återigen att hon utsetts till ett offer och upplevde att hennes överordnade försökte samla ihop material mot henne.
- 21 Den 13 november 2015 svarade bedömaren 1 i ett e-postmeddelande till sökanden att han inte delade de åsikter som hon framfört. Formuläret vidarebefordrades till bedömaren 2 så att hon skulle kunna lägga till sin bedömning, vilket hon gjorde samma dag samtidigt som hon påminde sökanden om att hon hade fram till den 15 december 2015 på sig för att lägga till sina slutgiltiga synpunkter och avsluta 2015 års bedömning.
- 22 I punkt 5.1 i den omtvistade bedömningsrapporten framhöll bedömaren 1 att såväl kvantiteten som kvaliteten på hennes arbetsinsats var lägre än vad som kunde förväntas av en *[konfidentiellt]*. Beträffande analysförmågan, som betraktas som avgörande, angav han att hon visat skiftande förmåga beroende på vilka olika arbetsuppgifter hon hade. Han hade hoppats att hon skulle visa prov på större självständighet och engagemang. När det gäller initiativförmåga och engagemang framhöll bedömaren 1 att sökandens engagemang varit bristande i fråga om en av hennes huvudsakliga arbetsuppgifter vilket var skälet till att hennes arbetsinsats varit otillräcklig med avseende på kvantitet, kvalitet och lämplighet. Beträffande samarbetsförmågan konstaterade bedömaren 1 en obalans i fråga om ömsesidigt stöd. Hennes förväntningar, som angetts i 2014 års bedömningsförfarande, att fullt ut återgå till *[konfidentiellt]*avdelningen, hade inte infriats. Till nästa bedömning påpekade bedömaren 1 att han förväntade sig att sökanden skulle anstränga sig mer, ta del av allt arbete vid *[konfidentiellt]* avdelningen och bidra till avdelningens arbete på en nivå som motsvarar hennes roll. Han angav också att sökandens arbetsuppgifter och mål i stort skulle vara oförändrade.
- 23 Bedömaren 2 fyllde i sin bedömning i punkt 5.2 i den omtvistade rapporten. Hon angav att hon gjorde samma bedömning som bedömaren 1. Hon ansåg att sökanden borde ha fokuserat på *[konfidentiellt]* -portföljen och inte på en uppgift som rörde *[konfidentiellt]*. Hon påpekade att sökanden på eget initiativ erbjudit sig att hjälpa till med ett projekt i fråga om *[konfidentiellt]* trots att hennes överordnade uttryckligen meddelat att det inte behövdes några ytterligare åtgärder i den frågan. Bedömaren 2 konstaterade vidare brister i fråga om flexibilitet, initiativ, integration i gruppen och kvaliteten på arbetet. Hon angav att hon förväntade sig att sökanden skulle prestera bättre, bidra till avdelningens arbete på en nivå som motsvarade hennes roll och utföra sitt arbete avseende beräkningsmodeller inom ramen för sådana uppgifter som dem hon hade tilldelats. Slutligen underströk bedömaren 2 att sökanden borde arbeta med sin effektivitet och skulle kunna utveckla sin integritet, eftersom sökanden ofta kringgått sina överordnade när hon tagit vissa initiativ.

- 24 Den 8 december 2015 lade sökanden i punkt 5.3 fram sina synpunkter på den omtvistade bedömningsrapporten och bestred den kritik som framförts mot henne.
- 25 Den omtvistade bedömningsrapporten antogs slutligen den 3 februari 2016.
- 26 Den 6 januari 2016 meddelade sökanden att hon vägrade att träffa sina överordnade för att ta emot ECB:s beslut om ASBR-förfarandet för år 2015 i hennes avseende (nedan kallat 2015 års ASBR-beslut). Till följd av denna vägran delgavs hon 2015 års ASBR-beslut per post. I beslutet angavs att hon inte skulle medges någon löneförhöjning, eftersom hennes prestationer bedömts som otillfredsställande. Hennes överordnade meddelade henne i ett e-postmeddelande av den 7 januari 2016 att delgivningen av 2015 års ASBR-beslut precis som bedömningssamtalet hänförde sig till de regelbundna kontakter mellan personalen och ledningen där IPO:s medverkan var olämplig. Sökandens överordnade sade sig stå till hennes förfogande för att träffa henne och förklara bakgrunden till beslutet.
- 27 Den 4 mars 2016 bestred sökanden den omtvistade bedömningsrapporten och 2015 års ASBR-beslut genom ett administrativt överklagande, vilket avslogs genom ett beslut av den 2 maj 2016.
- 28 Den 28 juni 2016 ingav sökanden ett klagomål mot avslaget på hennes administrativa överklagande. Detta klagomål avslogs genom beslut av ECB:s ordförande av den 15 september 2016.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 29 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 24 november 2016.
- 30 Efter en ansökan från sökanden med stöd av artikel 66 i tribunalens rättegångsregler beslutade tribunalen den 17 januari 2017 att bifalla begäran om sekretess för sökandens identitet och beslutade att utelämna sökandens namn i den offentliga versionen av denna dom.
- 31 Då parterna inte begärt att tribunalen ska hålla någon muntlig förhandling enligt artikel 106.1 i rättegångsreglerna har tribunalen (nionde avdelningen), som anser sig ha tillräckliga upplysningar om målet utifrån handlingarna i målet, beslutat att i enlighet med artikel 106.3 i rättegångsreglerna avgöra målet utan att inleda det muntliga förfarandet.
- 32 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- fastställa att förevarande talan kan tas upp till prövning och bifalla den,
 - och följaktligen
 - ogiltigförklara den omtvistade bedömningsrapporten och 2015 års ASBR-beslut,
 - i den mån det är nödvändigt ogiltigförklara besluten av den 2 maj respektive den 15 september 2016 om avslag på sökandens administrativa överklagande respektive klagomål,
 - förplikta ECB att utge ersättning för ideell skada, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) bör fastställas till 15 000 euro, och
 - förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.
- 33 ECB har yrkat att tribunalen ska

- ogilla talan, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 34 Sökanden har anfört tre grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av den omtvistade bedömningsrapporten. Den första grunden avser ett åsidosättande av ECB:s bedömningsvägledning (Guide to the ECB appraisal), rätten till försvar och omsorgsplikten, i synnerhet i den del ECB nekade henne möjlighet att låta sig biträdas av en facklig företrädare vid bedömningssamtalet. Den andra grunden avser ett åsidosättande av reglerna om objektivitet och opartiskhet och av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet i den del bedömaren 2 gjorde uttalanden om henne som visade att hon inte var kapabel att fullgöra sin uppgift som bedömaren på ett objektivt och opartiskt sätt. Den tredje grunden avser en uppenbart oriktig bedömning.
- 35 Sökanden har anfört två grunder till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av 2015 års ASBR-beslut. Den första grunden avser rättsstridighet hos den omtvistade bedömningsrapporten, vilken låg till grund för 2015 års ASBR-beslut. Den andra grunden avser ett åsidosättande av riktlinjerna för ASBR, vilka finns i ECB:s handling ”The Annual Salary and Bonus Review”, och av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såtillvida 2015 års ASBR-beslut inte motiverades och sökanden inte bereddes tillfälle att yttra sig före det att beslutet antogs.
- 36 Sökanden har inte anfört några specifika grunder till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av besluten av den 2 maj och den 15 september 2016 om att avslå hennes administrativa överklagande respektive klagomål.

Yrkandet om ogiltigförklaring av beslut av den 2 maj respektive den 15 september 2016 om att avslå det administrativa överklagandet respektive klagomålet

- 37 Tribunalen erinrar om att yrkanden som framställs mot ett avslag på ett klagomål enligt fast rättspraxis får till följd att den rättsakt som är föremål för klagomålet prövas av tribunalen, när yrkandena som sådana saknar självständigt innehåll (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 januari 1989, Vainker/parlamentet, 293/87, EU:C:1989:8, punkt 8, och dom av den 6 april 2006, Camós Grau/kommissionen, T-309/03, EU:T:2006:110, punkt 43).
- 38 I det nu aktuella fallet konstaterar tribunalen att yrkandet om ogiltigförklaring av besluten av den 2 maj och den 15 september 2016 saknar självständigt innehåll, eftersom besluten av den 2 maj och den 15 september 2016 om att avslå det administrativa överklagandet respektive klagomålet endast bekräftade den omtvistade bedömningsrapporten och 2015 års ASBR-beslut. Därför ska de inte prövas specifikt, även om hänsyn bör tas till motiveringen i dessa beslut vid prövningen av lagenligheten av den omtvistade bedömningsrapporten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 december 2009, kommissionen/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, punkterna 58 och 59 och där angiven rättspraxis).

Yrkandet om ogiltigförklaring av den omtvistade bedömningsrapporten

Den första grunden, avseende ett åsidosättande av ECB:s bedömningsvägledning, rätten till försvar och omsorgsplikten

- 39 Sökanden har anfört att ECB:s bedömningsvägledning har åsidosatts av tre skäl. För det första fördes ingen dialog, eftersom inget bedömningssamtal genomfördes, och detta utgjorde ett åsidosättande av hennes rätt till försvar. För det andra angavs inga förbättringsvägar och fastställdes inga mål i den omtvistade bedömningsrapporten, vilket strider mot omsorgsplikten. För det tredje innehöll inte den omtvistade bedömningsrapporten något bidrag från en överordnad tredje part.
- 40 När det gäller den första grundens första del, ett åsidosättande av ECB:s bedömningsvägledning, avsaknad av dialog och ett åsidosättande av rätten till försvar, har sökanden anfört att ECB:s anställda enligt denna vägledning kan låta sig biträdas av en facklig företrädare vid bedömningssamtal och att bedömaren 1 genom att inte tillåta att en sådan person var närvarande vid samtalet i praktiken berövade henne det bedömningssamtal som föreskrivs i vägledningen och åsidosatte hennes rätt till försvar.
- 41 ECB har bestritt detta resonemang.
- 42 Tribunalen framhåller, när det gäller den rättsliga arten av ECB:s vägledning, att det framgår av rättspraxis att riktlinjer visserligen inte utgör rättsregler som en förvaltning är skyldig att iaktta men att de innehåller vägledande förhållningsregler för den praxis som ska följas och som förvaltningen inte får avvika från i ett enskilt fall utan att ange skäl som är förenliga med likabehandlingsprincipen. Institutionen har nämligen – genom att anta sådana förhållningsregler och genom att offentliggöra desamma – tillkännagett att den hädanefter kommer att tillämpa dessa regler på de fall som berörs och att institutionen härigenom själv begränsat sitt utrymme för eget skön. Institutionen riskerar således att anses ha åsidosatt allmänna rättsprinciper såsom likabehandlingsprincipen, rättssäkerhetsprincipen eller principen om skydd för berättigade förväntningar, om den frångår dessa regler. Det kan följaktligen inte uteslutas att sådana förhållningsregler med allmän räckvidd, under vissa förutsättningar och beroende på deras innehåll, kan ha rättsverkningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 september 2015, Wahlström/Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, punkt 61 och där angiven rättspraxis, och dom av den 19 oktober 2017, Possanzini/Frontex, T-686/16 P, ej publicerad, EU:T:2017:734, punkt 43).
- 43 Tribunalen framhåller att sökanden i det nu aktuella fallet vägrade att delta i bedömningssamtalet trots att hon enligt ECB:s bedömningsvägledning var skyldig att medverka. I vägledningen anges nämligen att ”personer som ska bedömas är skyldiga att delta i bedömningssamtalet och få återkoppling från sina överordnade”.
- 44 Tribunalen framhåller vidare att det framgår av ordalydelsen i ECB:s bedömningsvägledning att bedömningssamtalet är avsett att föras enbart mellan den person som ska bedömas och bedömaren. I vägledningen anges nämligen följande:
- ”[B]edömningssamtalen ska i princip vara tvåpartssamtal mellan den första bedömaren och den person som ska bedömas. När arbetet är organiserat så, att den person som ska bedömas har fler än en överordnad, ska den första bedömaren inhämta bidrag från de andra överordnade och lägga till dem i formuläret. Om så anses nödvändigt kan ytterligare bedömningssamtal hållas mellan den person som ska bedömas och andra överordnade.”
- 45 Såsom ECB har gjort gällande innebär uttrycket ”i princip” att det är möjligt att skilja på den allmänna regeln och undantag. Som en allmän regel ska bedömningssamtalet föras mellan två parter men det är inte uteslutet att en tredje part kan delta. I motsats till vad sökanden har gjort gällande betyder detta

dock inte att en företrädare för IPSO får närvara. Såsom ECB har gjort gällande får en anställd biträdas av en facklig företrädare endast i vissa fall som regleras genom särskilda bestämmelser i ECB:s interna bestämmelser. Alla dessa bestämmelser rör konflikter (enskilda tvister, administrativa kontrollförfaranden, klagomål eller överklaganden, administrativa utredningar) eller känsliga situationer (informella förfaranden för att lösa frågor om värdighet på arbetsplatsen). Dessa bestämmelser sammanfattas i punkt 3 d i det samförståndsavtal som ingåtts mellan ECB och IPSO, med rubriken ”Stöd till anställda”. Bestämmelserna avser inte bedömningsamtal. I det nu aktuella fallet är det ostridigt att sökanden fick åtföljas av L vid möten som avsåg förfarandet om värdighet på arbetsplatsen, vilket uttryckligen anges i punkt 3 d i samförståndsavtalet mellan ECB och IPSO. Det framgår även av handlingarna i målet att sökanden och bedömaren 1 faktiskt kunde utnyttja de möjligheter som ges i ECB:s bedömningsvägledning ”i händelse av allvarliga farhågor eller problem”, det vill säga samråd med GD-H och en personalrepresentant.

- 46 Denna bedömning påverkas inte av sökandens argument att det vid andra institutioner är praxis att få åtföljas av en förtroendeperson utan att det föreskrivs i särskilda bestämmelser. För det första har sökanden inte lagt fram några bevis för detta. För det andra är det inte fastställt att denna praxis tillämpas i andra fall än konfliktsituationer, till exempel sådana situationer som kan uppstå vid ett förfarande avseende bristande arbetsinsats eller vid ett disciplinförfarande. Denna bedömning påverkas inte heller av den omständigheten att ECB i januari 2017 föreslog att sökanden skulle åtföljas av en opartisk observatör, en rådgivare i medicinska eller sociala frågor, med hänsyn till hennes *[konfidentiellt]*.
- 47 Tribunalen påpekar vidare att en bedömningsrapport enligt fast rättspraxis inte kan fastställas slutgiltigt utan att den berörda tjänstemannen beretts tillfälle att yttra sig och att ett fel i förfarandet för upprättandet av bedömningsrapporten i form av en utebliven dialog med tjänstemannen också utgör ett åsidosättande av rätten att yttra sig (se dom av den 30 juni 2015, Z/domstolen, F-64/13, EU:F:2015:72, punkt 89 och där angiven rättspraxis).
- 48 Enligt fast rättspraxis kan en direkt kontakt mellan betygsättaren och den betygssatta främja ett ärligt och allvarligt samtal som gör det möjligt för dem dels att exakt uppskatta karaktären av samt skälen till och omfattningen av deras eventuella skiljaktigheter, dels att förstå varandra bättre, och gör sig än mer gällande i en situation där det är nödvändigt att finna en lösning på en personlig situation som har försämrats allvarligt (se dom av den 30 juni 2015, Z/domstolen, F-64/13, EU:F:2015:72, punkt 93 och där angiven rättspraxis). Om det inte finns ett direkt utbyte mellan den betygssatta och betygsättaren kan bedömningen inte fullt fylla sin funktion såsom ett medel för förvaltning av mänskliga resurser och för uppföljning av den berördes yrkesutveckling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 september 2015, Wahlström/Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, punkt 25 och där angiven rättspraxis).
- 49 Tribunalen konstaterar dock att sökanden i det nu aktuella fallet erbjöds ett bedömningsamtal två gånger. Därefter fick hon två påminnelser om den tidsfrist som föreskrivs i ECB:s bedömningsvägledning. GD-H underrättade henne om att förfarandet om värdighet på arbetsplatsen inte innebar något avbrott i bedömningsförfarandet. Det framgår inte av handlingarna i målet att sökanden vidtog åtgärder för att påskynda ett eventuellt svar från den personalansvariga ledamoten i ECB:s direktion i frågan om den fackliga företrädarens närvaro vid bedömningsamtalet. Det framgår inte heller av handlingarna i målet att sökanden föreslog en kompromiss utan företrädare för IPSO för att underlätta ett direkt möte med bedömaren 1 inom den tidsfrist som anges i ECB:s bedömningsvägledning.
- 50 Tribunalen finner således att sökanden erbjöds möjlighet att yttra sig innan den omtvistade bedömningsrapporten färdigställdes och att hon avstod från denna möjlighet.

- 51 Under dessa omständigheter kan sökanden inte med framgång göra gällande att hon avstod från detta samtal på grund av att hon var rädd för samtalet på grund av sitt ansträngda förhållande till bedömaren eller på grund av en situation som hon själv skapat för att bestrida lagenligheten av den omtvistade bedömningsrapporten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 februari 1988, Picciolo/kommissionen, 1/87, EU:C:1988:67, punkt 24).
- 52 Tribunalen finner mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet och samtliga överväganden i punkterna 42–51 ovan att ECB inte berövade sökanden det bedömningsamtal som föreskrivs i ECB:s bedömningsvägledning när ECB inte tillät att en facklig företrädare närvarade vid bedömningsamtalet. Således åsidosatte ECB inte sökandens rätt till försvar.
- 53 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den första grundens första del.
- 54 Tribunalen anser det lämpligt att i detta skede pröva den andra grunden, som avser ett åsidosättande av bestämmelserna om objektivitet och opartiskhet och av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Den andra grunden, avseende ett åsidosättande av reglerna om objektivitet och opartiskhet och av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna

- 55 Sökanden har anfört att den omtvistade bedömningsrapporten är rättsstridig på grund av att bedömaren 2 inte var opartisk. Hon har i detta avseende åberopat kommentarer som bedömaren 2 gjorde i fyra e-postmeddelanden, vilka återfinns i handlingarna XVII, XXV och XXXVI i bilaga A.12 och i bilaga A.19 till ansökan (nedan kallade de ifrågasatta handlingarna). Kommentarererna visar att hon inte längre var i stånd att utföra sina uppgifter på ett opartiskt och objektivt sätt.
- 56 Sökanden har även i mer kortfattade ordalag anfört att bedömaren 3, som var hennes överordnade under utstationeringen och som också skrivit en negativ bedömning av henne inte var i stånd att bedöma henne objektivt, med hänsyn till uttalanden som bedömaren 3 gjort och såsom de återgetts av bedömaren 2.
- 57 Slutligen har sökanden anfört spänningar i förhållande till bedömaren 1 och förfarandet avseende värdighet på arbetsplatsen och framhållit att den omtvistade bedömningsrapporten skulle ha kunnat bli annorlunda om det hade funnits garantier för att bedömaren 1 var opartisk.
- 58 ECB har bestritt att de ifrågasatta handlingarna kan tas upp till prövning liksom att talan kan bifallas på denna grund.

– Huruvida de ifrågasatta handlingarna kan tas upp till prövning

- 59 ECB har ställt sig frågande till huruvida de ifrågasatta handlingarna kan tas upp till prövning och huruvida sökanden har använt sig av tillåtliga medel för att få tillgång till handlingarna. ECB har emellertid inte uttryckligen begärt att handlingarna inte ska ingå i handlingarna i målet.
- 60 ECB menar att e-postmeddelandena i handlingarna XVII och XXV i bilaga A.12 är en del av en regelbunden korrespondens mellan överordnade avseende deras ledningsuppdrag och att de inte är offentliga. E-postmeddelandet i handling XXXVI i bilaga A.12 utgör en förtrolig korrespondens mellan bedömaren 2 och hennes make som hänför sig till deras privatliv. E-postmeddelandet i bilaga A.19 utgör slutligen en personlig och konfidentiell korrespondens mellan bedömaren 2 och hennes coach vilken förts inom ramen för det förtroendeförhållande som är nödvändigt för att verksamheten ska fungera väl. Sökanden borde inte ha känt till den och har inte rätt att använda den. ECB menar att den

omständigheten att någon anonymt lagt e-postmeddelandet i bilaga A.19 på sökandens skrivbord – vilket ECB menar är föga trovärdigt – inte påverkar handlingens konfidentiella karaktär och inte motiverar att sökanden använder sig av denna vid tribunalen.

- 61 Sökanden har framhållit att hon med undantag av bilaga A.19 redan lagt fram de andra handlingarna för ECB i det administrativa förfarandet utan att det då föranledde några frågor från ECB. Hon har gjort gällande att hon "inte använt sig av några medel och inte själv tillgripit sig ... dessa e-postmeddelanden", utan att någon helt enkelt anonymt lagt dem på hennes skrivbord eller i hennes personliga postfack. Hon anser att de ifrågasatta handlingarna är avgörande för att styrka att bedömare 2 inte hade den opartiskhet och den objektivitet som krävdes för att fullgöra sin uppgift i hennes avseende och att handlingarna är avgörande, eftersom de är nödvändiga för att styrka att hennes invändning är välgrundad.
- 62 ECB:s ifrågasättande av huruvida handlingarna i fråga kan tas upp till prövning vilar på tre grundvalar, nämligen den interna karaktären på e-postmeddelandena i handlingarna XVII och XXV i bilaga A.12, för det första, den förtroliga och personliga karaktären på e-postmeddelandena i handling XXXVI i bilaga A.12 och i bilaga A.19, för det andra, och, slutligen, den omständigheten att dessa fyra handlingar inte erhållits på regelmässig väg.
- 63 Tribunalen påpekar i denna del att varken det förhållandet att de ifrågavarande handlingarna eventuellt är sekretessbelagda eller det förhållandet att dessa handlingar eventuellt inte har erhållits på ett regelmässigt sätt i princip hindrar att de behålls i akten. Det finns nämligen inte någon bestämmelse i vilken det uttryckligen föreskrivs ett förbud mot att beakta olagligt erhållna bevis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 maj 2015, Dalli/kommissionen, T-562/12, EU:T:2015:270, punkt 47. Se även, med avseende på konkurrensrätten, dom av den 8 september 2016, Goldfish m.fl./kommissionen, T-54/14, EU:T:2016:455, punkterna 44 och 76).
- 64 Sålunda har det i vissa situationer inte varit nödvändigt att sökanden visar att han eller hon har erhållit den sekretessbelagda handling som åberopats till stöd för talan på laglig väg. På grundval av en avvägning av de intressen som ska skyddas har tribunalen konstaterat att det funnits anledning att bedöma huruvida särskilda omständigheter – såsom att överlämnandet av handlingen hade avgörande betydelse för möjligheterna att kontrollera att den angripna akten hade antagits på ett regelmässigt sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 2001 i mål Dunnett m.fl./EIB, T-192/99, EU:T:2001:72, punkterna 33 och 34) eller för möjligheterna att slå fast att maktmissbruk hade förelegat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 februari 1996 i mål Lopes/domstolen, T-280/94, EU:T:1996:28, punkt 59) – motiverade att en handling inte avlägsnades från akten (dom av den 8 juli 2008, Franchet och Byk/kommissionen, T-48/05, EU:T:2008:257, punkt 79, dom av den 2 oktober 2009, Estland/kommissionen, T-324/05, EU:T:2009:381, punkt 54, och dom av den 12 maj 2015, Dalli/kommissionen, T-562/12, EU:T:2015:270, punkt 48).
- 65 Domstolen har vidare inte uteslutit att även interna handlingar i vissa fall kan utgöra en legitim del av akten i ett mål (dom av den 2 oktober 2009, Estland/kommissionen, T-324/05, EU:T:2009:381, punkt 55, och dom av den 12 maj 2015, Dalli/kommissionen, T-562/12, EU:T:2015:270, punkt 47).
- 66 Tribunalen framhåller slutligen att det framgår av rättspraxis att omständigheter som medger att interna handlingar behålls i akten främst är sådana som kan beaktas för att behålla sådana handlingar i en ärendeakt som eventuellt erhållits på olagligt sätt och som avses i punkt 64 ovan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 2001, Dunnett m.fl./EIB, T-192/99, EU:T:2001:72, punkt 33, och dom av den 2 oktober 2009, Estland/kommissionen, T-324/05, EU:T:2009:381, punkt 56).
- 67 Vad gäller avvägningen mellan de intressen som ska skyddas, är det nödvändigt att ta hänsyn till bevisvärdet av de angripna handlingarna, vars äkthet inte har ifrågasatts, av hur de erhållits och den interna, konfidentiella och personliga arten av dessa handlingar.

- 68 Tribunalen framhåller först och främst att sökanden i det nu aktuella fallet har anfört att hon ”inte använt sig av några medel och inte själv tillgripit sig” de angripna handlingarna, utan att ”någon helt enkelt anonymt lagt dem på hennes skrivbord eller i hennes personliga postfack”. Även om ECB menar att detta är föga trovärdigt, är det inte styrkt att sökanden själv tillgripit sig e-postmeddelandena på olaglig väg (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 maj 2015, Dalli/kommissionen, T-562/12, EU:T:2015:270, punkt 49).
- 69 Tribunalen konstaterar också att ECB inte har fört fram något argument eller bevis i syfte att styrka att handlingarna erhållits på olaglig väg eller att sökanden var medveten om hur de angripna handlingarna hade erhållits. Det framgår nämligen inte av handlingarna i målet att ECB, vare sig under det administrativa förfarandet eller efter det att denna talan väcktes, företagit någon utredning för att fastställa hur de angripna handlingarna hamnat i sökandens ägo. Omständigheterna i det nu aktuella målet skiljer sig således från omständigheterna i det mål som gav upphov till domen av den 8 maj 2008, Suvikas/rådet (F-6/07, EU:F:2008:55). I den domen, som avsåg ett urvalsförfarande, hade en säkerhetsutredning inletts två dagar efter det att sökanden hade översänt en begäran till Europeiska unionens råd om att få ta del av handlingar, som delvis omfattas av sekretessen för uttagningskommitténs arbete, som en komplettering av sin begäran om en omprövning. Det visade sig att en kollega till sökanden hade tagit sig in i ett arbetsrum som tillhörde en av medlemmarna i uttagningskommittén i dennes frånvaro, utan tillstånd kopierat handlingar som låg på skrivbordet och skickat dem till sökanden och att sökanden lämnade in sin ansökan med bilagor med kännedom om hur kollegan hade erhållit de aktuella handlingarna (dom av den 8 maj 2008, Suvikas/rådet, F-6/07, EU:F:2008:55, punkterna 25 och 67).
- 70 Tribunalen påpekar att sökanden visserligen, som varje förnuftig person, under sådana omständigheter som dem i det nu aktuella fallet kunde tänka att de ifrågasatta handlingarna hade erhållits på olaglig väg och hysa tvivel på huruvida den person som tillgripit sig handlingarna handlat på ett yrkesmässigt korrekt sätt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 8 maj 2008, Suvikas/rådet, F-6/07, EU:F:2008:55, punkt 67).
- 71 Faktum kvarstår dock att det inte är fastställt under vilka omständigheter de ifrågasatta handlingarna har erhållits.
- 72 Tribunalen framhåller vidare att de ifrågasatta handlingarna har åberopats just som indicier avsedda att styrka att bedömaren 2 inte var kapabel att utföra sin uppgift objektivt och opartiskt och att sökanden menar att de är avgörande och nödvändiga för att visa att hennes invändning är välgrundad.
- 73 I detta avseende erinrar tribunalen först och främst om att den omständigheten att e-postmeddelandena i handling XVII och XXV i bilaga A.12 är interna inte hindrar att dessa handlingar tas upp till prövning (se punkterna 63, 65 och 66 ovan). När det gäller e-postmeddelandena i handling XXXVI i bilaga A.12 och bilaga A.19 kan sådana handlingar visserligen betraktas som personliga och konfidentiella för bedömaren 2, men de handlar enbart om yrkesrelaterade frågor, de har skickats av bedömaren 2 från den e-postadress som tillhandahålls ECB:s personal i tjänsten och i ärendefältet finns ingen uppgift om att de skulle vara personliga eller privata.
- 74 Tribunalen framhåller att sedan Lissabonfördraget trädde i kraft ska hänsyn tas till stadgan om de grundläggande rättigheterna, vilken, enligt artikel 6.1 första stycket FEU, ska ha ”samma rättsliga värde som fördragen”. I artikel 6.3 FEU bekräftas att de grundläggande rättigheter som erkänns i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen), ingår i unionsrätten som allmänna principer.
- 75 Det framgår av artikel 52.3 i stadgan om de grundläggande rättigheterna att i den mån som stadgan omfattar rättigheter som motsvarar sådana som garanteras av Europakonventionen ska de ha samma innebörd och räckvidd som i den konventionen. Enligt förklaringen till den bestämmelsen bestäms de

garanterade rättigheternas innebörd och räckvidd inte endast av lydelsen i dessa instrument utan också av praxis från bland annat Europadomstolen (dom av den 22 december 2010, DEB, C-279/09, EU:C:2010:811, punkt 35).

- 76 Det är riktigt att Europadomstolen nyligen påpekat att e-postmeddelanden som skickats från arbetsplatsen kan omfattas av artikel 8 i Europakonventionen (Europadomstolen, 22 februari 2018, Libert mot Frankrike, CE:ECHR:2018:0222JUD000058813, § 24), och därmed av begreppet ”privatliv” och ”korrespondens”. Det framgår emellertid av denna dom att intrånget i privatlivet inte kan anses vara en överträdelse av artikel 8 i Europakonventionen (se, för ett liknande resonemang, Europadomstolen, 22 februari 2018, Libert m.fl. mot Frankrike, CE:ECHR:2018:0222JUD000058813, § 37, 46 och 53).
- 77 I förevarande fall framhåller tribunalen, när det gäller e-postmeddelandena i handling XXXVI i bilaga A.12 och i bilaga A.19, att ECB inte har anfört något argument om rätten till skydd för privat- och familjelivet och till korrespondens, som garanteras genom artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, vilken artikel motsvarar artikel 8.1 i Europakonventionen. När det gäller det förstnämnda e-postmeddelandet har ECB endast gjort gällande att det utgjorde en konfidentiell korrespondens mellan bedömare 2 och hennes make inom ramen för deras privatliv. När det gäller det andra e-postmeddelandet har ECB lika kortfattat gjort gällande dels att det utgjorde en personlig och konfidentiell korrespondens mellan bedömare 2 och hennes coach inom ramen för det förtroendeförhållande som är nödvändigt för att verksamheten ska fungera väl och som sökanden inte borde ha känt till och inte har rätt att använda, dels att den omständigheten att det anonymt lagts på sökandens skrivbord inte motiverar att hon använder det vid tribunalen.
- 78 Såsom tribunalen erinrar om i punkt 63 ovan finns det inte någon bestämmelse där det uttryckligen föreskrivs ett förbud mot att beakta olagligt erhållna bevis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2016, Goldfish m.fl./kommissionen, T-54/14, EU:T:2016:455, punkt 76).
- 79 Slutligen utgör den konfidentiella arten av e-postmeddelandena i handling XXXVI i bilaga A.12 och i bilaga A.19 inget hinder för upptagande till sakprövning i det nu aktuella målet (se punkterna 63, 65 och 66 ovan).
- 80 Tribunalen framhåller också att ECB har tillbakavisat påståendet att bedömare 2 inte var opartisk. De angripna handlingarna kan således styrka omständigheter som sökanden åberopat. De är nödvändiga för att pröva lagenligheten av den omtvistade bedömningsrapporten. Omständigheterna i det nu aktuella målet skiljer sig således även i detta avseende från omständigheterna i det mål som gav upphov till domen av den 8 maj 2008, Suvikas/rådet (F-6/07, EU:F:2008:55). I det fallet hade rådet uttryckligen medgett de omständigheter som sökanden åberopat till stöd för sitt resonemang, enligt vilket urvalsförfarandet varit behäftad med en felaktighet. Tribunalen konstaterade då att vissa handlingar inte var nödvändiga för prövningen av det aktuella urvalsförfarandets lagenlighet (dom av den 8 maj 2008, Suvikas/rådet, F-6/07, EU:F:2008:55, punkt 68).
- 81 Slutligen har sökanden gjort gällande, utan att motsägas i det avseendet, att hon med undantag av bilaga A.19 redan lagt fram de andra handlingar som ECB bestritt inom ramen för det administrativa förfarandet utan att det föranledde några frågor. Tribunalen konstaterar att dessa handlingar inte anges uttryckligen i beslutet av den 2 maj 2016 om att avslå det administrativa överklagandet. I beslutet av den 15 september 2016 om avslag på klagomålet anförts att sökanden hävdade att den omtvistade bedömningsrapporten uppenbarligen brast i objektivitet, neutralitet och opartiskhet och att hon lagt fram handlingar som påstods styrka de överordnades avsikt att som ”motåtgärd” skilja henne från tjänsten. I beslutet framhålls att innehållet i den omtvistade bedömningsrapporten inte tyder på några avsiktliga repressalier eller maktmissbruk och att de bevis som lagts fram inte i sig gör det möjligt att dra slutsatsen att maktmissbruk förekommit.

82 Tribunalen förklarar, mot bakgrund av dessa överväganden och med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det nu aktuella fallet, arten av de ifrågasatta handlingarna och den rättspraxis som anges i punkterna 63–66 och 78 ovan, att de ifrågasatta handlingarna kan tas upp till prövning.

– *Huruvida talan kan bifallas på den andra grunden, avseende ett åsidosättande av reglerna om objektivitet och opartiskhet och av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna*

83 Sökanden har för det första gjort gällande att bedömare 2 vid flera tillfällen uttryckt omdömen om henne som går utöver vad som får uttalas av en avdelningschef och en andra bedömare och således visat sig vara partisk och ha en förutfattad mening om henne. Följaktligen har kravet på subjektiv opartiskhet inte iakttagits.

84 Sökanden har särskilt åberopat följande:

- I det e-postmeddelande som bedömare 2 skickade till sin make den 16 juli 2015 (handling XXXVI i bilaga A.12) angav hon
 - att hon hade för avsikt att begära att en ledamot av ECB:s direktion skulle ”skilja [henne] från tjänsten” och beskrev hennes fall i termer av bristfällig arbetsinsats,
 - att sökanden hade ifrågasatt tidigare beslut som hon fattat och beslut som fattats av bedömare 1, vilket hon såg som negativt,
 - att sökanden hade ett sådant dåligt rykte att ingen avdelning ville ha henne, inte heller GD-*[konfidentiellt]* dit hon hade utstationerats på grund av den ”röra” (”mess”) som hon ställt till med där.
- I e-postmeddelandet av den 11 juni 2015 (bilaga A.19 i handlingarna i målet) skrev bedömare 2 följande till sin coach: ”jag blir arg av blotta tanken på att hon kommer tillbaka [till *[konfidentiellt]* avdelningen efter utstationeringen” (the sheer thought of her coming back makes me angry), ”jag blir väldigt arg” (it just makes me very angry), ”jag måste hitta ett sätt att inte låta henne påverka oss, och mig i synnerhet) (I have to think of ways to limit her impact on us and myself, in particular).
- I e-postmeddelandet av den 20 mars 2015 (handling XVII i bilaga A.12) skrev bedömare 2 negativa omdömen om henne och att hon skulle ange att bedömare 3 hade uttalat en önskan om att hon inte skulle utstationeras.
- Den 9 februari 2015 skrev bedömare 2 i e-postmeddelandet i handling XXV i bilaga A.12, till tre medlemmar av den högsta ledningen för GD ”*[konfidentiellt]*”, att hon var förvånad över att sökanden fanns med på en förteckning över tjänstemän som avsatts för projektet *[konfidentiellt]*, ”då ni känner till [sökandens] arbetsinsatser inom ECB” ([g]iven that you know about [the applicant’s] performance here in the Bank) och att bedömare 2 således, utan något organiserat och öppet förfarande, till ECB:s högsta ledning framförde att hennes arbetsinsats var bristfällig, att det fanns skäl att kritisera hennes närvaro i detta projekt, att hon inte kunde delta i projektet och att hon inte hade rätt att delta på grund av sina påstått otillräckliga arbetsinsatser.
- I ett e-postmeddelande av den 14 april 2015 om protokollet från halvtidsbedömningen angav bedömare 2 att hon föredrog att inte ha något samtal med henne med följande ord: ”[A]v effektivitetsskal, varför ska jag insistera på en dialog när jag vet att vi har diametralt olika ståndpunkter?” (In the spirit of economising, why should I insist on talking to her when we know that her position and our position are orthogonal?).

- 85 Sökanden menar att bedömningarna i den omtvistade bedömningsrapporten ska ses mot bakgrund av detta åsidosättande av kravet på opartiskhet i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och att bedömningar skulle ha kunnat bli annorlunda om såväl bedömare 1 som bedömare 2 hade varit opartiska. Sökanden har i detta avseende understrukit vissa påpekanden som bedömare 2 gjorde i punkt 5.2 i den omtvistade bedömningsrapporten, i synnerhet
- hennes påstådda brist på integritet, eftersom hon kringgått sina överordnade,
 - det faktum att hon bestred 2014 års bedömningsrapport och 2014 års ASBR-beslut, vilket bedömare 2 såg som ett hinder för hennes utstationering till GD-*[konfidentiellt]*,
 - den omständigheten att hon försökt skjuta över ansvaret på sina överordnade,
 - den omständigheten att hon ”misslyckats” med sin utstationering,
 - den omständigheten att hennes arbetsinsats varit otillräcklig och att hon presterat lägre än vad som kunde förväntas av en *[konfidentiellt]*.
- 86 Sökanden menar att bedömare 2, genom sina meddelanden och innehållet i meddelandena till tredje part, spred uppgifter som skadade hennes anseende och dessutom gjorde det på ett nedsättande sätt.
- 87 Sökanden har för det andra anfört att bedömare 3 inte var i stånd att bedöma henne objektivt, eftersom bedömare 3, att döma av en av de ifrågasatta handlingarna, e-postmeddelandet av den 20 mars 2015 (handling XVII i bilaga A.12), uttalat en önskan om att hon inte skulle utstationeras genom att hänvisa till ett ”fall” som hon haft när hon arbetade vid GD-*[konfidentiellt]*, nämligen det klagomål på trakasserier som sökanden hade fört fram och som inte vann framgång.
- 88 Sökanden har för det tredje anfört att den omtvistade bedömningsrapporten skulle ha kunnat bli annorlunda om bedömare 1 hade varit opartisk.
- 89 ECB har anfört att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden. Först och främst har sökanden inte lagt fram bevis för att bedömare 2 inte varit objektiv och opartisk. Det framgår av handlingarna i målet att sökanden kunde vara en källa till frustration för bedömare 2 och kanske även för bedömare 3. Denna frustration berodde dock inte på en personlig känsla, utan på trötthet och utmattning i ett yrkesmässigt sammanhang med hänsyn till sökandens prestation och arbetsinsats, vilket inte vittnar om avsaknad av opartiskhet och objektivitet. Enligt ECB har bedömare 2 hållit sig inom ramarna för sitt uppdrag som avdelningschef med ansvar för en grupp och mån om att institutionen ska fungera väl. Hon tog sitt fulla ansvar som närmast överordnad och uttryckte såväl sin åsikt som sin oro över en skadlig situation vid sin avdelning. ECB har också anfört att även om inställningen hos bedömare 2 hade kunnat skapa problem, vilket inte är fallet, skulle hennes inlägg inte ha påverkat den övergripande bedömningen av sökanden, eftersom bedömare 2, i egenskap av andra bedömare, endast bekräftade den kritik som anförts av bedömare 1, vars påstådda avsaknad av opartiskhet inte har styrkts. Slutligen menar ECB att sökandens påstående att den omtvistade bedömningsrapporten skulle ha kunnat bli annorlunda om hon hade kunnat få en objektiv och opartisk andra bedömare vilar på ett antagande om avsaknad av opartiskhet och är ren spekulation.
- 90 Tribunalen framhåller inledningsvis att invändningen om att e-postmeddelandet av den 16 juli 2015 från bedömare 2 till hennes make (handling XXXVI i bilaga A.12) spred ett vanhedrande rykte om sökanden inte kan vinna framgång. Det finns inga närmare uppgifter som gör det möjligt att bedöma om invändningen är välgrundad. Sökandens namn anges dessutom inte i det aktuella e-postmeddelandet. Det framgår inte heller av handlingarna i målet att bedömare 2 spred meddelandet till andra än till mottagaren, hennes make. Det är sökanden själv som tillfört meddelandet till akten i målet under det administrativa förfarandet och i det nu aktuella målet.

- 91 När det för det andra gäller påståendet att bedömare 1 och bedömare 3 inte var opartiska framhåller tribunalen att sökanden inte har lagt fram något *prima facie*-bevis för detta och inte heller något annat utförligt resonemang till stöd för dessa invändningar. I fråga om bedömare 1 har sökanden endast angett spänningar som kan ha förekommit samt oenighet och ett förfarande om värdighet på arbetsplatsen. När det gäller bedömare 3 har sökanden endast dragit en allmän slutsats utifrån återgivna uttalanden som finns i en av handlingarna i målet. Dessa faktiska anklagelser åtföljs inte av tillräckligt precisa, objektiva och samstämmiga uppgifter som kan styrka att de är riktiga eller sannolika och inte heller av någon angivelse eller något resonemang som gör det möjligt att bedöma deras giltighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 2001, Connolly/kommissionen, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 113). Av detta följer att sökanden inte kan vinna framgång med de två invändningar hon anfört.
- 92 Tribunalen framhåller dessutom att det ligger i sakens natur att ett bedömningsförfarande ibland leder till slutsatser som inte motsvarar den berörda personens förväntningar. Det ligger också i sakens natur att all ledningsverksamhet som berör en arbetsgrupp eller en avdelning inbegriper såväl ett informellt som ett formellt utbyte av muntlig och skriftlig information om hur gruppen eller avdelningen fungerar och om resultat och svårigheter. Sådana slutsatser och informationsutbyten kan därmed inte i sig betraktas som kränkande.
- 93 När det gäller invändningen om avsaknaden av opartiskhet och objektivitet hos bedömare 2 erinrar tribunalen om att var och en enligt artikel 41.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna har rätt att bland annat få sina angelägenheter behandlade opartiskt av unionens institutioner. Detta krav på opartiskhet omfattar bland annat den subjektiva opartiskheten, vilket innebär att medlemmarna i en förurvalspanel inte får ge uttryck för partiskhet eller personliga förutfattade meningar, varvid en personlig opartiskhet ska presumeras till dess att motsatsen har bevisats (dom av den 5 december 2017, Spadafora/kommissionen, T-250/16 P, ej publicerad, EU:T:2017:866, punkterna 74 och 75; se även, analogt, dom av den 13 december 2012, kommissionen/Strack, T-197/11 P och T-198/11 P, EU:T:2012:690, punkt 113).
- 94 Som parterna har erinrat om kan det visserligen inte uteslutas att skiljaktigheter mellan en tjänsteman och tjänstemannens överordnade kan skapa viss irritation hos den överordnade, men denna möjlighet innebär enligt fast rättspraxis inte i sig att den överordnade inte längre är i stånd att objektivt bedöma den berörda personens kvalifikationer. Det har också slagits fast att det förhållandet att en anställd har lämnat in ett klagomål om mobbning gentemot den tjänsteman som ska bedöma den anställdes yrkeskicklighet som sådant likväl inte, i brist på andra omständigheter, kan anses påverka att den person som klagomålet avser är opartisk (se dom av den 30 juni 2015, Z/domstolen, F-64/13, EU:F:2015:72, punkt 71 och där angiven rättspraxis).
- 95 Det framgår också av rättspraxis att det endast är genom att de närmast överordnade deltar i den yrkesmässiga verksamhet som utförs av personal under deras befogenhet som de kan göra en så adekvat bedömning som möjligt av den verksamhet som utförs av personer under deras ansvar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2015, Z/domstolen, F-64/13, EU:F:2015:72, punkt 72 och där angiven rättspraxis). Att godta argumentet att varken enhetschefen eller någon annan överordnad vid den enhet där tjänstemannen är placerad bör delta i bedömningsförfarandet skulle leda till en situation där det inte finns några garantier för att en anställds prestationsförmåga och uppförande i tjänsten bedöms korrekt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2015, Z/domstolen, F-64/13, EU:F:2015:72, punkt 72).
- 96 En bedömningsrapport ska enligt fast rättspraxis ge uttryck för bedömarnas fritt formulerade ståndpunkt. Av detta följer att det ligger i sakens natur att det finns ett visst mått av subjektivitet i omdömena i rapporten, som i varje personlig ståndpunkt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 december 2006, Angelidis/parlamentet, T-416/03, EU:T:2006:375, punkt 107 och där angiven rättspraxis).

- 97 I det nu aktuella fallet har sökanden mot bakgrund av de ifrågasatta handlingarna anfört att bedömaren 2 inte har lämnat opartiska omdömen. Tribunalen påpekar att de ifrågasatta handlingarna omfattar en period från februari till juli 2015 och att det senaste e-postmeddelandet av den 16 juli 2015 skrevs fyra månader innan bedömaren 2 förde in sin bedömning i den omtvistade bedömningsrapporten.
- 98 Det är riktigt att det framgår av den rättspraxis som anges ovan i punkt 94 att förekomsten av meningsskiljaktigheter mellan den bedömda personen och bedömaren och en viss irritation hos den sistnämnda inte i sig innebär att bedömaren inte längre är i stånd att bedöma den berörda personens kvalifikationer objektivt. Tribunalen framhåller också att omdömen, även om de är negativa, i den omtvistade bedömningsrapporten inte i sig kan betraktas som tecken på att rapporten upprättats utan opartiskhet och objektivitet.
- 99 Tribunalen konstaterar emellertid att de ifrågasatta handlingarna, som kan tas upp till prövning (se ovan punkt 82), utgör tillräckligt precisa, objektiva och samstämmiga uppgifter till stöd för att sökandens påståenden om att bedömaren 2 brustit i subjektiv opartiskhet är riktiga eller sannolika (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 2001, Connolly/kommissionen, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 113). Denna slutsats påverkas inte av ECB:s argument att även om inställningen hos bedömaren 2 skulle ha kunnat skapa problem, vilket inte är fallet, påverkade hennes inlägg inte den övergripande bedömningen av sökanden, eftersom bedömaren 2, i egenskap av andra bedömaren, endast bekräftade den kritik som anförts av bedömaren 1. Tribunalen framhåller i detta avseende att en opartiskhet hos bedömaren 1 inte kan förhindra slutsatsen att den andra bedömningen är rättsstridig på grund av att bedömaren 2 inte var opartisk. En enda bedömares handlande kan medföra att en hel bedömningsrapport blir rättsstridig (se, analogt, dom av den 8 maj 2008, Suvikas/rådet, F-6/07, EU:F:2008:55, punkt 97). I ECB:s bedömningsförfarande ska den bedömning som görs av en andra bedömaren, vilken ska vara den första bedömarens närmaste överordnade, utgöra en garanti för den berörda anställda personen, som måste kunna räkna med att denna ansvariga överordnade har erfarenhet och är opartisk.
- 100 I det nu aktuella fallet faller visserligen kommentarerna om sökanden i den omtvistade bedömningsrapporten, även om de är negativa, inom bedömarens stora utrymme för skönsässig bedömning. De överskrider framför allt inte gränsen till att vara ohövliga eller nedsättande mot den berörda personen. Tribunalen konstaterar emellertid att sökanden har lagt fram bevis för att bedömaren 2 upprepade gånger under bedömningsåret 2015 uttryckt mycket negativa åsikter om henne.
- 101 I ett e-postmeddelande av den 9 februari 2015 till tre medlemmar i ECB:s högsta ledning angående projektet [*konfidentiellt*] (handling XXV i bilaga A.12), frågade bedömaren 2 om de kände till sökandens deltagande i projektet, med hänsyn till deras kännedom om hennes arbetsinsats inom ECB. Hon uttryckte tvivel om hennes deltagande och angav att hon "inte [förstår] skälen till denna utnämning" (I don't see the rationale behind this nomination) och tycktes vilja ingripa i frågan när hon bad dem att "ange vem [hon] skulle vända sig i frågan" (Could you [...] let me know whom to approach in this matter?).
- 102 Ett e-postmeddelande av den 20 mars 2015 från bedömaren 2 till O med kopia till bedömaren 1, angående ett projekt i fråga om [*konfidentiellt*] (handling XVII i bilaga A.12), innehåller kommentarer som bedömaren 2 gjort med en något ironisk ton: "[bedömaren 3] har olyckligtvis större kännedom om [sökanden] än vad vi har, eftersom hon har arbetat med fallet både när hon var vid GD-*[konfidentiellt]* och när hon var vid GD-*[konfidentiellt]*" ([appraiser 3] unfortunately knows more about [the applicant] than we do because she has been involved in the case not only when she was in DG-*[confidential]* but also in DG-*[confidential]*). "[Bedömaren 3] vill faktiskt inte ha [sökanden] i sin grupp (vilken överraskning)" (de facto, [appraiser 3] does not really want to have [the applicant] in her team (surprise, surprise)).

- 103 E-postmeddelandet av den 11 juni 2015 från bedömaren 2 till hennes coach (bilaga A.19) innehåller kommentarer som är ännu mer negativa. Bedömaren 2 skrev om sin ilska vid tanken på att sökanden skulle återvända till [konfidentiellt]-avdelningen efter utstationeringen, den tid och den energi som sökanden skulle "stjäla" från henne samt om den lättnad och den tillfälliga respekt som utstationeringsperioden inneburit för henne ("hon är utstationerad och det har gett oss så mycket mer tid och energi att blotta tanken på att hon ska komma tillbaka gör mig arg, inte rädd ... jag blir arg och frustrerad av all den tid och energi som hon 'stjäl' från oss") (she is on secondment and this has given us so much more additional time and energy that the sheer thought of her coming back makes me angry not scared [...] it just makes me very angry and frustrated how much time and energy she "steals" from us).
- 104 Tribunalen framhåller slutligen att e-postmeddelandet av den 16 juli 2015, som bedömaren 2 skickade till sin make och där hon angav fem skäl till att hon ville träffa en ledamot av ECB:s direktion och som rör "en personfråga" (handling XXXVI i bilaga A.12), innehåller en redogörelse för ett tydligt fall av bristfällig arbetsinsats vid avdelningen som skulle kunna göra det lättare att ringa in och i slutändan lösa svårigheterna i det nuvarande förfarandet för bristande arbetsinsats. Bedömaren 2 konstaterade att personen i fråga inlett ett klagomålsförfarande mot henne och mot bedömaren 1 och att hon varit inblandad i fler konflikter än ett mål vid Europeiska unionens personaldomstol och administrativa överklaganden. Bedömaren 2 framhöll att denna person, med hänsyn till de konflikter hon varit inblandad i tidigare, hade placerats vid flera andra generaldirektorat som tyvärr inte ville behålla henne och att denna person hade ett sådant rykte att hon inte kunde placeras någon annanstans. Slutligen framhöll bedömaren 2 att hon skulle få ägna oproportionerligt mycket tid och energi (20 procent av sin tid) åt personen i fråga, att ett av skälen till att [konfidentiellt]-avdelningen hade fungerat väl under de senaste tre månaderna var att denna person varit utstationerad och att hon kommit tillbaka till [konfidentiellt]-avdelningen på grund av att hon hade "misslyckats" med sin utstationering.
- 105 Det framgår av punkterna 100–104 ovan att de ifrågasatta handlingarna vittnar om både en yrkesrelaterad trötthet och utmattning, såsom ECB har gjort gällande, och om mycket starka och negativa personliga känslor hos bedömaren 2 med avseende på sökanden.
- 106 Under dessa omständigheter är de uttalanden som gjorts av bedömaren 2 av den arten att de styrker en bristande subjektiv opartiskhet eller, åtminstone, att en sådan brist är sannolik. Så är i ännu högre grad fallet då bedömaren 2:s uppgift, enligt BCE:s bedömningsvägledning, är att som andra bedömaren komplettera den första bedömaren bedömning, se över de första bedömarnas bedömningar för att säkerställa en rimlig och rättvis behandling inom avdelningen och medla i händelse av allvarlig oenighet mellan den första bedömaren och den bedömda personen.
- 107 Talan ska följaktligen vinna bifall såvitt avser den andra grunden.
- 108 Denna slutsats är i sig skäl nog att ogiltigförklara den omtvistade bedömningsrapporten, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga argument som sökanden har anfört genom den första grundens andra och tredje del och genom den tredje grunden.

Yrkandet om ogiltigförklaring av 2015 års ASBR-beslut

- 109 Sökanden har i huvudsak grundat sitt yrkande om ogiltigförklaring av 2015 års ASBR-beslut på argumenten att den omtvistade bedömningsrapporten är rättsstridig och att hon när 2015 års ASBR-beslut skulle överlämnas inte fick träffa sin bedömaren för att kunna få kompletterande förklaringar till detta beslut, i enlighet med riktlinjerna om ASBR.
- 110 ECB har gjort gällande att yrkandet om ogiltigförklaring av 2015 års ASBR-beslut är uppenbart ogrundat.

- 111 Det framgår av punkterna 106–108 ovan att de uttalanden som bedömaren 2 gjorde i de ifrågasatta handlingarna styrker en avsaknad av subjektiv opartiskhet eller åtminstone gör en sådan avsaknad sannolik. Därför ska den omtvistade bedömningsrapporten ogiltigförklaras.
- 112 Även 2015 års ASBR-beslut ska ogiltigförklaras, med hänsyn till att det enligt punkt 3 i ASBR-riktlinjerna finns en "indirekt koppling" mellan bedömningsförfarandet och ASBR-förfarandet och att de ska vara inbördes samstämmiga trots att de tjänar olika syften.

Skadeståndsyrkandet

- 113 Sökanden har för det första hävdade att det ankommer på ECB, efter ogiltigförklaringen av den omtvistade bedömningsrapporten och 2015 års ASBR-beslut, att återuppta bedömningen och fatta ett nytt ASBR-beslut och följaktligen fastställa hennes ekonomiska ersättning på nytt från och med den 1 januari 2016, jämte dröjsmålsränta med ECB:s referensränta plus två procentenheter.
- 114 För det andra har sökanden yrkat att ECB ska förpliktas att betala 15 000 euro i ersättning för ideell skada. Sökanden menar att enbart en ogiltigförklaring av den omtvistade bedömningsrapporten och 2015 års ASBR-beslut inte fullt ut kommer att gottgöra den ideella skada som hon har lidit, vilken kan särskiljas från den rättsstridighet som föranledde den begärda ogiltigförklaringen. Hon har vållats allvarlig skada och hennes anseende och värdighet har ifrågasatts offentligt genom det sätt som bedömaren 1 och bedömaren 2 handlade på i hennes avseende, såsom det återspeglas i den omtvistade bedömningsrapporten, när de ifrågasatte hennes integritet och lojalitet gentemot ECB och i förhållande till tredje part hängav sig åt opassande och ärekränkande bedömningar utan respekt för hennes privatliv och spred rykten om henne.
- 115 ECB har gjort gällande att det saknas grund för en skadeståndstalan, eftersom det inte föreligger någon rättsstridighet. ECB har också anfört att det ankommer på sökanden att styrka att hon faktiskt lidit de påstådda materiella och ideella skadorna till följd av handlingar som faller utanför ramen för antagandet av den omtvistade bedömningsrapporten och 2015 års ASBR-beslut, vilket hon inte gjort i det nu aktuella fallet.
- 116 Enligt artikel 266 FEUF första stycket ska den institution vars rättsakt har ogiltigförklarats vidta de åtgärder som är nödvändiga för att verkställa domen. Det ankommer därför på ECB att avgöra vilka åtgärder som är nödvändiga för att verkställa denna dom och att ta konsekvenserna av domen när det gäller 2015 års bedömningsförfarande och 2015 års ASBR-förfarande.
- 117 När det gäller yrkandet om ersättning för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit erinrar tribunalen om att det följer av fast rättspraxis på området offentlig förvaltning att en förutsättning för att unionen ska ta ett skadeståndsansvar är att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det handlande som läggs en institution till last ska vara rättsstridigt, att det föreligger en faktisk skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den åberopade skadan (dom av den 1 juni 1994, kommissionen/Brazzelli Lualdi m.fl., C-136/92 P, EU:C:1994:211, punkt 42; se även dom av den 16 december 2010, kommissionen/Petrilli, T-143/09 P, EU:T:2010:531, punkt 45 och där angiven rättspraxis). Villkoren är kumulativa vilket innebär att om ett av dem inte är uppfyllt, föreligger inte skadeståndsskyldighet för unionen (se dom av den 17 maj 2017, PG/Frontex, T-583/16, ej publicerad, EU:T:2017:344, punkt 97 och där angiven rättspraxis, och dom av den 26 oktober 2017, Paraskevaidis/Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, punkt 78 och där angiven rättspraxis).
- 118 Härav följer att även om det skulle visa sig styrkt att någon institution, något organ eller någon annan enhet inom unionen har begått ett fel, uppstår skadeståndsansvar för unionen endast om sökanden kan visa att han eller hon verkligen lidit en skada (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 oktober 2017, Paraskevaidis/Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, punkt 79 och där angiven rättspraxis).

- 119 Tribunalen erinrar även om att en ogiltigförklaring av en rättsstridig rättsakt enligt fast rättspraxis i sig kan utgöra en adekvat och i princip tillräcklig ersättning för all ideell skada som kan ha orsakats till följd av denna rättsakt (dom av den 9 november 2004, Montalto/rådet, T-116/03, EU:T:2004:325, punkt 127; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juli 1987, Hochbaum och Rawes/kommissionen, 44/85, 77/85, 294/85 och 295/85, EU:C:1987:348, punkt 22).
- 120 En ogiltigförklaring av en rättsstridig rättsakt kan emellertid inte i sig utgöra en adekvat ersättning när denna rättsakt innehåller en uttrycklig negativ bedömning av sökandens kapacitet som skulle kunna kränka honom eller henne (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 februari 1990, Culin/kommissionen, C-343/87, EU:C:1990:49, punkterna 27–29, dom av den 23 mars 2000, Rudolph/kommissionen, T-197/98, EU:T:2000:86, punkt 98, och dom av den 13 december 2005, Cwik/kommissionen, T-155/03, T-157/03 och T-331/03, EU:T:2005:447, punkterna 205 och 206) eller när sökanden visar att han eller hon har lidit ideell skada som kan särskiljas från den rättsstridighet som ligger till grund för ogiltigförklaringen och som inte kan gottgöras fullt ut genom att beslutet ogiltigförklaras (dom av den 6 juni 2006, Girardot/kommissionen, T-10/02, EU:T:2006:148, punkt 131, och dom av den 19 november 2009, Michail/kommissionen, T-49/08 P, EU:T:2009:456, punkt 88).
- 121 Tribunalen framhåller att det i det nu aktuella fallet inte är fastställt att den bedömning som bedömaren 1 gjorde i den omtvistade bedömningsrapporten var behäftad med något fel. Sökanden har inte heller lagt fram något *prima facie*-bevis för att bedömaren 1 kan ha varit partisk.
- 122 All ideell skada som sökanden kan ha lidit på grund av den omtvistade bedömningsrapporten och 2015 års ASBR-beslut är dessutom en direkt följd av avsaknaden av subjektiv opartiskhet hos bedömaren 2 och därmed av den fastställda rättsstridigheten. Såsom anges ovan i punkt 100 är kommentarerna om sökanden i den omtvistade bedömningsrapporten inte heller sårande.
- 123 Slutligen framhåller tribunalen, eftersom sökanden söker gottgörelse för en eventuell ideell skada med stöd av de ifrågasatta handlingarna, att det framgår av rättspraxis avseende talan enligt artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen att när den påstådda skadan inte är resultatet av den handling som begärts ogiltigförklarad utan följer av att administrationen begått felaktigheter eller underlåtelser, ska det administrativa förfarandet ovillkorligen inledas genom en ansökan om att administrationen ska reparera denna skada (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 september 2015, Gioria/kommissionen, F-82/14, EU:F:2015:108, punkt 74 och där angiven rättspraxis). Denna rättspraxis bör tillämpas analogt på en talan enligt artikel 50a i stadgan för Europeiska unionens domstol, artikel 36.2 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och ECB och artikel 42 i ECB:s anställningsvillkor. Av detta följer att ett sådant skadeståndsyrkande inte ska godtas när en ansökan om reparation av en ideell skada som grundar sig på de ifrågasatta handlingarna inte lämnats in till ECB innan talan väcktes (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 22 september 2015, Gioria/kommissionen, F-82/14, EU:F:2015:108, punkt 76).
- 124 Följaktligen är det tillräckligt att den omtvistade bedömningsrapporten och 2015 års ASBR-beslut ogiltigförklaras på de grunder som godtagits för att gottgöra den eventuella ideella skada som sökanden lidit.
- 125 Skadeståndsyrkandet ska således ogillas.

Rättegångskostnader

- 126 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 127 Sökanden har yrkat att ECB ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom ECB i huvudsak har tappat målet, ska sökandens yrkande bifallas.

Av dessa skäl meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen)

följande dom:

- 1) **QB:s bedömningsrapport för bedömningsåret 2015 och Europeiska centralbankens (ECB) beslut av den 15 december 2015 att inte bevilja QB en löneförhöjning ogiltigförklaras.**
- 2) **Talan ogillas i övrigt.**
- 3) **ECB ska bära sina rättegångskostnader och ersätta QB:s rättegångskostnader.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 november 2018.

Underskrifter